

РЕШЕНИЕ

№ 4558

гр. София, 05.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 17.06.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

ЧЛЕНОВЕ: Евгени Стоянов

Адриан Янев

при участието на секретаря Антонина Бикова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **4040** по описа за **2022** година докладвано от съдия Адриан Янев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по жалба на Дирекция „Инспекция по труда“ – С. срещу Решение № 20014150 от 16.02.2022 г., постановено по НАХД № 6658/2019 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, (НО), 133-ти състав, с което е отменено Наказателно постановление /НП/ № 22-005297/15.01.2019 г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда“ – С., с което на основание чл. 414, ал. 1 КТ на Софийски университет „Св. К. О.“ е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 1500 лева за нарушение на чл. 333, ал. 1, т. 2 КТ.

В жалбата е посочено, че в решението на СРС неправилно се приема за липсата на отразяване в АУАН и НП на мястото на извършване на нарушението, което да е съществено процесуално нарушение. Поддържа, че нарушението е доказано с приложеното решение на ТЕЛК, с което Г. Р. е трудоустроен. Претендира разности. Ответната страна с подадени писмени бележки оспорва касационната жалба. Споделя мотивите на въззивния съда за допуснатото съществено процесуално нарушение и недоказаност на обвинението.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд-София-град, XV касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 211, ал.1 АПК, от надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване.

Разгледана по същество, същата се явява основателна.

За да постанови решението си районният съд е събрал писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е направил своите фактически констатации. Прието е, че на 08.11.2018 г. Софийски университет „Св. К. О.“ в качеството си на работодател е прекратил едностранно трудовото правоотношение с Г. Р.. В хода на проверката от контролния орган се представило Експертно решение № 0867-049 от 29.03.1995 г. и Експертно решение № 2663-180 от 06.11.1995 г., намиращи се в трудовото досие на Г. Р., в които е посочено, че същият е с намалена работоспособност. При прекратяване на трудовия договор не било изискано предварително разрешение от Инспекцията по труда. В АУАН и НП е посочено, че е нарушена разпоредбата на чл. 333, ал. 1, т. 2 КТ, а за място на нарушението е посочено Университетска ботаническа градина – Б..

Въззивният съд е приел, че нарушението е извършено в [населено място], поради което в АУАН и НП погрешно за място на нарушението е прието Университетска ботаническа градина – Б.. Достигнат е до извод за нарушение на чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН, което представлява съществено процесуално нарушение, тъй като е пречка на санкционираното лице да разбере за какво точно нарушение го наказват. Районният съд е приел, че по делото липсват доказателства Г. Р. да е бил трудоустроен от работодателя си, поради което служителят не се ползвал със защитата по чл. 333, ал. 1, т. 2 КТ.

Решението е неправилно.

Настоящият състав намира, че при издаването на АУАН и НП са спазени изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН, същите са издадени от компетентни органи и съдържат всички реквизити, изискуеми от ЗАНН. При съставяне на АУАН и при издаването на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения.

Не се споделят изводите на районния съд за допуснато съществено процесуално нарушение, изразяващо се в нарушение на чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН, доколкото не е посочено правилно мястото на нарушението. Споделят се изводите на районния съд, че мястото на нарушението е извършено в [населено място], но не споделят, че това представлява съществено процесуално нарушение.

Съгласно чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН наказателното постановление трябва да съдържа описание на нарушението, датата и мястото, където е извършено, обстоятелствата, при които е извършено, както и на доказателствата, които го потвърждават. В настоящия случай е описано нарушение и неговата, изразяващо се в това, че 08.11.2018 г. работодателят Софийски университет „Св. К. О.“ на основание чл. 330, ал. 2, т. 6 КТ едностранно без предизвестие е прекратил трудовото правоотношение с Г. Р., без предварително разрешение на Инспекция по труда, каквото се изисква по силата на чл. 333, ал. 1, т. 2 КТ. Подробно са посочени доказателствата, установяващи нарушението. В настоящия случай е изпълнено задължението по описание на нарушението и обстоятелствата, при които е извършено. Налице е пълно описание на съставомерните факти, позволяващо на санкционираното лице да разбере в какво се изразява нарушението.

В конкретния случай грешното посочване на мястото на извършване на нарушението при условие, че е налично подробно описание на всички съставомерните факти, не представлява съществено процесуално нарушение, тъй като не пречи възможността да се разбере точно какво нарушение е извършено, а това не ограничава правото на защита. Формално изискване за правилното посочване на място на нарушението не е толкова съществено значение с оглед спецификата на настоящото нарушение (при положение, че е налице описание на всички съставомерни елементи), изразяващо се в неизискване на разрешение от инспекцията по труда преди да се прекрати трудовият договор (друго би било положение при друг вид нарушения, напр. по ЗДвП, за които от значение е точното и конкретно място, за да се извърши преценка на други обстоятелства).

В настоящия случай Софийският университет „Св. К. О.“ на основание чл. 330, ал. 2, т. 6 КТ едностранно без предизвестие е прекратил трудовото правоотношение с Г. Р.. Не спорно, че в трудовото досие на работника са налични Експертно решение № 0867-049 от 29.03.1995 г. на ТЕЛК и Експертно решение № 2663-180 от 06.11.1995 г. на ТЕЛК, с които на Г. Р. е определено пожизнено втора група инвалидност по т. 35 от СТНПСН (диагноза – глухота). В т. 17, вр. т. 8 от Експертно решение № 2663-180 от 06.11.1995 г. са определени неподходящите условия за труд, а именно свързан с говор, слух и социални контакти.

Съгласно чл. 1, ал. 1, вр. ал. 3 от Наредбата за трудоустрояването предписанията за трудоустрояване на лицата с намалена работоспособност се издават от териториалните експертни лекарски комисии (ТЕЛК), когато се трудоустрояват лица, на които се определя 50 и над 50 на сто трайна намалена работоспособност или здравни противопоказания за изпълняване на възложената им работа. Въпросът дали е налице невъзможност на работника или служителя да изпълнява възложената му работа е медицински и се решава въз основа на предписание на здравните органи, дадено по съответен ред. Наличието на заболяване, налагащо трудоустрояване е установено по законния ред и от органа по чл. 1, ал. 1 от Наредбата за трудоустрояването.

В този смисъл трудоустрояването се извършва с административен акт, издаден от съответния здравен орган – в случая предписание в т. 17 от вр. т. 8 от Експертно решение № 2663-180 от 06.11.1995 г. на ТЕЛК, с което са определени неподходящите условия за труд на Г. Р., а именно свързан с говор, слух и социални контакти. Дължимите от работодателя действия по изпълнение на предписанието следва да се квалифицират като дейност по изпълнение на трудоустрояване, но неизпълнението на това не води до извод, че лицето не е трудоустроено от здравния орган, т. е., че липсва предписание. Противното би означавало по лесен начин да се преодолее специалната закрила по чл. 333, ал. 1, т. 2 КТ. С оглед горното и доколкото се касае за пожизнена инвалидност, следва да се приеме, че към настоящия момент е налице трудоустрояване на Г. Р. по смисъла на чл. 314 КТ, за което работодателят е информиран, тъй като обсъжданото експертно решение на ТЕЛК се намира в трудовото досие на служителя.

Съгласно чл. 333, ал. 1, т. 2 КТ в случаите по чл. 328, ал. 1, точки 2, 3, 5 и 11 и чл. 330, ал. 2, т. 6 работодателят може да уволни само с предварително разрешение на инспекцията по труда за всеки отделен случай трудоустроен работник или служител. Касае се за въведена с разпоредбата предварителна закрила по отношение на работник или служител, който е трудоустроен. Задължението за вземане на разрешение на

инспекцията по труда за предстоящото уволнение е с оглед преценката за евентуалното отражение на смяната на работата върху здравословното състояние на трудоустроеня работник и възможностите му за адаптация на ново работно място, поради което предварителната закрила по чл. 333, ал. 1, т. 2 КТ за трудоустроени работници и служители обхваща всички случаи, когато лицето страда от заболяване, налагащо облекчени условия на труд, независимо дали заема длъжност, определена от работодателя за трудоустроени.

С оглед гореизложеното се налага извод, че е нарушена разпоредбата на чл. 333, ал. 1, т. 2 КТ от страна на С. университет „Св. К. О.“, поради което на основание чл. 414, ал. 1 КТ следва да се ангажира административнонаказателна отговорност, като се наложи имуществена санкция в размер на 1 500 лева. Наказанието е в минимален размер, а самото нарушение не разкрива предпоставки за приложение института на чл. 28 ЗАНН, доколкото нарушава норми от публичен ред, свързани със създаването на подходящи условия на труд.

При така установеното, касационният съд намира, че обжалваното решение, следва да се отмени, а така също и издаденото наказателно постановление.

С оглед изхода на спора на касатора се дължи юрисконсултско възнаграждение за двете инстанции, което е в размер на 80 лева за всяка (общо 160 лева), съгласно чл. 37 от ЗПП, във връзка с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. II от АПК, вр. с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София - град -XV касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 20014150 от 16.02.2022 г., постановено по НАХД № 6658/2019 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, (НО), 133-ти състав, И ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 22-005297/15.01.2019 г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда“ – С., с което на основание чл. 416, ал. 5, вр. чл. 414, ал. 1 КТ на Софийски университет „Св. К. О.“ е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 1500 лева за нарушение на чл. 333, ал. 1, т. 2 КТ.

ОСЪЖДА Софийски университет „Св. К. О.“ ДА ЗАПЛАТИ на Дирекция „Инспекция по труда“ – С. сумата от 160 лева, представляваща направени разноски в двете инстанции.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.